

STOCKHOLMS STAD	
Kommunstyrelsen	
Registraturet	
Ink.	2013 -01- 28
Dnr:	303-157/2013
Till:	RT

MOTION ANGÅENDE STOCKHOLMS STADS SNÖRÖJNING

Snöröjningen är ett återkommande diskussionsämne. Att stora snömängder ställer till problem samma dag och efterföljande dag förstår det flesta. Att problem med framkomlighet består flera dagar/veckor efteråt möter stor irritation. Och det med rätta. Bristande framkomlighet innebär inskränkningar i den individuella friheten att röra sig men också betydande samhällsekonomiska kostnader. Här finns ett grundläggande problem i att stadens kostnader för snöröjning är lätta att mäta (och därmed vilja begränsa) medan samhällets kostnader för utebliven snöröjning är betydligt svårare att uppskatta (och därmed också svår att kvantifiera vinsten i).

Stockholms trovärdighet i denna fråga sjunker varje gång staden inte förmår leverera en bra fungerande snöröjning och medborgarnas förväntningar riskerar att vara låga. Det är i sig en risk för Stockholm om medborgarna känner sig osäkra på stadens förmåga att bibehålla framkomligheten.

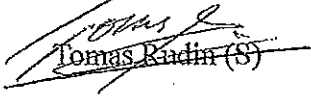
En del handlar förstås om de ekonomiska resurser som allokeras till snöröjningen. Men lika mycket handlar det sannolikt om hur resurserna används. Därför föreslår vi följande insatser för att förbättra Stockholms stads snöröjning.

1. Decentraliserat ansvar. Perioden 2002-06 låg ansvaret på stadsdelsnämnderna. Mycket talar för att verksamheten fungerade bättre då eftersom det fanns en ledning som närmare kunde se problem i röjningen och begära att det röjdes där det fanns problem. Staden bör utvärdera, och utifrån utvärderingens resultat vara beredd att föra över ansvaret till, stadsdelsnämnderna, med undantag för större genomfartsvägar. I detta bör också fördelningen mellan inner- och ytterstaden granskas.
2. Ökad medverkan av civila samhället. Redan idag skottas det utanför det gemensammas åtagande. Staden bör utreda hur dessa resurser kan användas för att förstärka stadens kapacitet. Staden bör genom avtal kunna mobilisera samfälligheters, bostadsrättsföreningars, företags och enskildas resurser bättre än idag.

3. Hantering av snömassor. Ett problem är var man ska göra av snön. Fysisk plats och miljöregler sätter sina restriktioner och det ställer till framkomlighet även om själva vägytan är röjd. En diskussion har handlat om Oslo-modellen där rening av snömassor möjliggör större deponi i vattnen med hänsyn taget till existerande miljöregler. Kommunstyrelsen bör återkomma med förslag som ökar kapaciteten för omhändertagande av snömassor.
4. Kapaciteten i snöröjningen. Det finns indikationer på att staden har substantiellt lägre kapacitet när det gäller den maskinella sidan än motsvarande andra städer. Staden bör analysera detta och utifrån resultatet vid behov förstärka, den egna eller upphandlade, kapaciteten.
5. Nuvarande entreprenaders ansvar. Det finns en diskussion om hur nuvarande entreprenader uppfyller de krav som staden ställt upp. Staden bör agera hårt för att visa att det inte ska löna sig att slarva med de kontrakt man har med staden. Eventuella viten bör användas till att förstärka snöröjningen framöver. Staden bör som en del av detta arbete, utifrån GPS-rapportering, redovisa resultatet av snöröjningen, gata för gata, med inriktning på de områden där snöröjningen inte fungerade i enlighet med stadens riktlinjer.
6. Kostnader för snöröjning. Stadens medborgare ska aldrig behöva misstänka att snöröjningen brister på grund av ekonomiska överväganden. På kort sikt kan det handla om att visa att verksamheten under snörika år kan räkna med att ett underskott kan hanteras inom ramen för Centrala medelsreserven. Med stora överskott i bokslutet för 2012 bör kommunstyrelsen överväga att avsätta medel i en snöröjningsfond – antingen för den ordinarie verksamheten eller för att utveckla insatser typ snödeponi. En tredje insats som bör prövas, för att balansera kostnaderna under snörika och snöfattiga år mot varandra, är att låta verksamheten organiseras som en resultatenhet. Då kan verksamheten inom en genomsnittlig kostnadsram balansera snörika mot snöfattiga år utan att behöva bromsa, eller invänta besked om tillskott, de år som blir snörika.
7. Staden bör slutligen analysera den samhällsekonomiska kostnaden av bristande snöröjning. Det är uppenbart att utebliven snöröjning kostar pengar både på ett individplan och en samhällsnivå. Kostanden borde synliggöras för att kunna mätas mot ytterligare insatser. Som en följd av ett sådant synliggörande väcks också frågan om det offentliga har något ansvar i förhållande till de medborgare som inte får en fullgod service. Staden bör undersöka en modell där eventuella viten från entreprenörer kan bidra till att kompensera medborgare som drabbats av bristande kommunal service.

Stockholm kan bättre. Stockholmare bör kunna förvänta sig mer av den kommunala servicen än vad staden visade upp i december 2012 (och tidigare år). Därför bör stadens politiker konstruktivt arbeta gemensamt för att höja kapaciteten. Ovanstående är Socialdemokraternas bidrag till en sådan diskussion.

Tomas Radin (S)